

BREDASCHÉ

Staat-, Letterkundig-

NIEUWS-

ZONDAG

COURANT.

en Wetenschappelijk

BLAD.

24 SEPTEMBER.

FRANKRIJK.

PARIS, den 21sten September.

Van de opvangs ontdekte zamenzwering wordt weinig meer vernomen. De instructie van de in hechtetis genomen personen duurt voort.

— Naar men met leedwezen verneemt, is de hertogin van Orleans in zeer ziekelijke toestand van het kasteel En teruggekomen.

— Het gerucht liep heden in de legitimistische kringen van den faubourg St. Germain, dat de hertog van Bordeaux, die naar Berlijn op reis was, eensklaps teruggekeerd was op de ontvangst van dépêches met het bericht, dat de hertog van Angoulême op zijn allerste lag.

— Men zegt dat de militaire autoriteiten te Ham, in het fort van dien naam, waar gelijk men weet de prins Louis Napoleon bewaard wordt, een gestreng onderzoek onder het garnizoen bevolen hebben, daar het gebleken was, dat de schildwachten, in weerwil van het verbod, de militaire eerbewijzen aan den Prins bewezen wanneer hij zich vertoonde, en er zelfs nog onlangs kranten van *Leve de keizer!* waren gehoord. Reeds meermalen heeft men het garnizoen aldaar veranderd.

— Volgens een bijzonder bericht uit Toulon, in welks nabijheid de maarschalk Soult zich op zijn buitengoed ophoudt, is deze in een zeer lijden toestand, die hem belet zou hebben zich op de uitroeping des konings naar En te begeven, en hield hij zich, in de overtuiging dat zijn leven niet lang meer zou duren, met de regeling zijner bijzondere zaken bezig.

— In het benedengedeelte van het Paleis van het Luxemburg, de vergaderplaats der pairs, wordt thans de grootste verwarmingsstoel gemaakt die nog bekend was. Niet minder dan 300 vertrekken behalve de corridors en trappen zullen door desen toestel, door middel van gegoten buizen verwarmd worden.

— Er zijn gewichtige geruchten over Spanje in omloop. Men verzekert namelijk dat het ministerie Lopez beducht voor den keer, welken de zaken te Barcelona nemen, alsmede voor de dreigende houding van andere provincien en van een gedeelte des legers, in een kabinetsraad besloten zou hebben de tusschenkomst van Frankrijk in te roepen. In de daartoe betrekkelijke dépêche zou stellig gezegd worden, dat men niet meer rekenen kon op de medewerking der troepen, die gewoon geworden waren aan de dobberingen der partijen en zich aan geen krijgstuft meer wilden onderwerpen, zoodat de generaals Narvaez, Serrano, Concha en anderen die aan den jongsten opstand tegen Espartero hebben deelgenomen, verklaard hadden, dat men in éene poging, om de reactie die zich thans voorbereidt te bedwingen, niet zou slagen. De heer Guizot zou zich met deze dépêches dadelijk naar den koning op St. Cloud begeven hebben en terstond een raad zijt belegd, waarin men echter, althans omtrent het groote vraagstuk van interventie, tot geen besluit gekomen was.

— De voormalige Britsche gezant in Spanje, de heer, Aston, is den 17den dezer te Bayonne aangekomen.

— Zie hier weder een drietal telegraphische dépêches, door het gouvernement in de jongste dagen, even de gebeurtenissen in Spanje bekend gemaakt:

Bayonne, den 18den September.

— De [Madridsche] regering heeft den 14den een met redenen omkleed manifest over de gebeurtenissen te Barcelona uitgevaardigd. Zij zet daarin uiteen, waarom zij het denkbeeld der oprigting eener centrale junta verworpen heeft, en noodigt alle goede Spanjaarden uit, om haar hoonde ondersteuning te schenken, zijnde de cortes geroepen, om al de vraagstukken te beslissen, die het heil van den Staat betreffen.

Bayonne, den 18den September.

— De verkiezingen zijn den 15den te Madrid begonnen. De oppositie heeft 7 van de 12 besturen der kiesvergaderingen naar haren zin ingerigt. Intusschen is de meerderheid der stemmen, die op dezen eersten dag voor het verkiezingswerk zijn uitgebragt, gunstig voor de parlementaire partij, die van het tegenwoordig bestuur geweest.

Te Madrid heerschte den 16den rust. Volgens de laatste tijdingen uit de provincien was het overal rustig, behalve in Katalonie.

Perpignan, den 17den September.

— Den 14den heeft de junta [van Barcelona], op het verzoek van den consul van Frankrijk uitreid den mistroos, die bij het waterhalen met de sloep van de *Médagré* gekwetst is geworden, geantwoord, dat er deswege eene rechtsvervolging tegen den machtsput aan de Zeepoort zou worden begonnen, en dat de bevelhebber van het fort Atarazanas en van de Zeepoort verboden had, om op eenig niet gewapend persoon te schieten.

— Uit de laatst medegedeelde dépêche blijkt dat de opstandelingen-junta zich gehaast heeft, aan den franschen consul de verlangde genoegdoening te geven. De verbittering tegen de Franschen schijnt te Barcelona intusschen groot te zijn, zoodat onze regering het, ter bescherming van fransche onderdanen en eigendommen, en misschien ook om nog andere redenen, raadzaam geoordeeld heeft, nog een drietal oorlogsschepen naar de reede van gezegde stad te zenden.

— Wat den staat van zaken in de stad betreft, de opgeworpen algemeene junta is er niet alleen meester, maar vindt zelfs bijal in een goed gedeelte van Katalonie. Den 10ten haar overgelopen generaal Ameller (wiens afval te Madrid groeten indert gemaakt heeft) heeft zij tot kapitein-generaal van Katalonie benoemd. Hij heeft proclamatien dreigen dood en verderf aan de generaals Prim, Narvaez en Concha, zij schijnt zich zelfs sterk genoeg te gevoelen om den eerstgenoemden genitaal te Gracia te gaan aanvalen.

— Werkelijk leest men in een der berichten uit Katalonie, dat de bagadier Ameller in den nacht van den 12den op den 13den uit Barcelona met al de beschikbare troepen van den opstand getrokken is. Hij was thans de stad onder bescherming van geschut geplaatst, zonder dat de stadsmagistraten had. In zekere dorp, San Andres del Palomar, gekomen, had hij een post van 50 man opgeligt, eenige insurgentenhoopten, van Girona en andere punten gekomen, hadden zich ook daar bij hem gevoegd. Men geloofde dat Ameller naar Girona wilde trekken, om den opstand in die provincie te verbreiden, waar hij eenen zekeren invloed nitoeent.

— Den 12den zijn drie bataillons van Valencia te Tarragona aangekomen, om naar Barcelona te marcheren; zij werden door nog andere bataillons en vier eskadrons gevolgd.

— De jongste tijdingen uit Barcelona gaan tot den 16den en houden het volgende in.

— Sedert de junta goedgevonden heeft, eene premie op het hoofd van Prim uit te loven, houdt deze zich bestendig in het fort Montjuich opgesloten.

— Men zegt dat op de verschijning der troepen van Ameller Lerida en Saragossa zich voor de junta van Barcelona hebben verklaard. Te Malaga, Greda en Sevilla zijn bewegingen in den zin der centrale junta uitgebroken. Het schijnt echter niet, dat zelfs in deze laatste steden tot eenig resultaat heeft geleid. — Aan de bewegingen op verschillende plaatsen wil men dat ook de aanhangers van Espartero niet vreemd zijn. — Een ander bericht uit Barcelona aankondigt den staat van zaken minder gunstig voor den opstand af. Volgens 't geen hier verzekerd wordt, had een deel der opstandelingen Matato willen in beweging brengen, maar was niet geslaagd en alzoo vruchteloos naar Barcelona teruggekeerd; ook zou volgens dit bericht de opstand overal geheel bij het leger weinig bijval vinden en het niet lang kunnen volhouden. Voor de stad Barcelona was echter het ergste te vreesen.

— Ter beurze van heden (21 September) waren genoteerd: Sp. 121,25; 3 pCt. 82,45; Nap. r. 107,00; Spanje 26 3/4; Russen 43 1/2; Rom. L. 106.

BELGIE.

BRUSSEL, den 22sten September.

De koninklijke familie, met 's konings zuster, de grootvorstin van Rusland, zijn van Antwerpen op het kasteel Laken aangekomen.

— Na in den namiddag van Dinsdag en Woensdag morgen het merkwaardige te Antwerpen te hebben bezigtigd, heeft H. M. de Koningin van Engeland zich Woensdag middag ten een ure aan boord van het stoomjag *Victoria and Albert* ingescheept en is met het haar begeleidend staaldeel, onder het gejuich der menigte en het bulderen van het geschut, terwijl alle schepen vlagden, van Antwerpen vertrokken. De Koning der Belgen heeft zijne doorluchtige bloedverwanten, de grenzen van België tusschen Lillo en Liefkenshoek begeleid. Ten half vijf ure is H. M. onder het wisselen van salutschoten de reede van Vlissingen gepasseerd.

— Het programma voor de Septemberfeesten is bekend gemaakt. Zij zullen echter in niets anders bestaan dan in eene plegtige lijkmis in de St. Gudule-kerk, het geven van een concert in het park en in de Augustijner-kerk en het voor 't publiek openstellen van de kunst musea en van den Jardin botanique.

— De spaansche generaal don *Juan van Halen* is in deze hoofdstad aangekomen.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 23sten September.

De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn opgeroepen, om tegen Woensdag den 27sten September bijeen te komen. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van H. Woensdag is ingekomen een adres van den heer *D. B. Adrian*, te Gravenhage, wegens de regterlijke organisatie. — Verzonden aan de commissie.

De voorzitter geeft kennis, dat de commissie, tot opstelling van een adres aan Z. M., wegens de gelukkige bevalling van H. K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje, hare taak voltooid heeft. Na den afloop dezer zitting zullen de afdeelingen daarover vergaderen.

De beraadslagingen worden voortgezet over de voordragt nopens de regterlijke organisatie.

De heer *Mussaers* richt deze voordragt grondwettig. De Grondwet verlangt de onafhankelijkheid der regterlijke magt, en deze wordt hier niet geschonden. Het ontwerp zou eene verbetering in eene organisatie tusschen, welke te kostbaar en te omlegtig is. Provinciale salarie wordt daardoor weggelaten. Maar ten opzichte der bevoegdheid van de criminele justitie levert de voordragt hem nog gewichtige bezwaren op. Dit niet al, o, hoofs het toe te kennen, wachtgeld, kan hij niet meer vereenigen. Eindelijk komen staatkundige overwegingen ten toone, die hij niet meer aanvaarden kan. Het ontwerp weerdhoudt hem, zijne goedkeurende stem aan de voordragt te geven.

De heer *van Nes* verdedigt de voordragt. Hij herinnert, dat het bestaande stelsel van regterlijke organisatie voor acht jaren werd doorgetrokken. De noodlottige provinciale geest oefende destijds, onder den schijn van grondwettigheid, zekeren invloed uit, dat zelfs aan Drenthe een deel werd toegekend. Het groote gunstbejag werd harredigt, en de gediensstigheid behoud, die men zoo wel in alle landen van Europa den dag had geleid, om de toenmalige minister van Justitie, die toen twee jaren in deze Kamer, ondenks den stand der zaken, die toen in Nederland was, van de Dikwerf rijst de vraag, hoe men het kon verhoeden, dat het niet waarop men gestellig stuit, welke zich aan het oog heeft, en waarvan men gevoelen, en waarvan eenige als onherstelbaar beschouwen zijn. Gelukkig is dit het geval ten deze niet. Het is niet te laat, het regtswezen te verbeteren. Te bejammeren alleen is het, dat de provinciale geest nog niet zoedendig geweken is, dat men dit herstel niet op krachtadiger wijs kan aanbrengen. Het daarstellen van twee hoven zou toch groote voordelen opleveren. Maar omdat men het beste niet kan bereiken, moet men het goede niet verwerpen. Als het laatste beschouwt hij reeds de vermindering van elf tot vijf hoven. Dit is reeds een groter stap tot vereenvoudiging en verbetering. De Grondwet kanb zich daartegen niet aan. In een tijd, dat bezuiniging en vereenvoudiging dringend noodzakelijk zijn, moeten geene ondergeschikte redenen de Kamer weerhouden, een voorstel aan te nemen, hetwelk zoo krachtig daartoe kan bijdragen. — In de omstandigheden, waarin wij verkeeren, moet men niet gevangend worden, of het hand onwillig is, maar moet men het *salus publica, suprema lex*, in het oog houden.

Dit ontwerp nu bestaat de grootste overeenstemming tusschen de belangen der provincies en eene betere regtsbedekking in Nederland. De opheffing der regterlijke organisatie, bij eene niet ingesteld, ook veranderbaar bij eene wet. Dit is de tegenwoordig voorgestelde verandering, die de Regering goede bezuinigingen voorstelt, dan kan en mag hij niet toestemming daaraan niet weigeren. De bezuiniging in de justitiekosten zal in het vervolg omstreeks een derde der justitiekosten bijdragen. Hij abopt slechts, dat op de andere Staatsuitgaven, zoodanige besparing kan gemaakt worden. Men moet zich wachten voor het verwijt, dat men bezuiniging op de krijgsmagt onmeedeugend zou willen doorzetten, terwijl men zijne stem zoo zeer verheft tegen bezuiniging op de regterlijke magt. Overigens is de wensch ter verbetering van de regterlijke organisatie uit den boezem der Kamer zelve voortgekomen. En nog-

tans vereenigen zich thans zoo velen, tot bestrijding van de voordragt. Op die wijs vreest hij, dat er niets goeds tot stand zal kunnen gebragt worden. Hij voor zich heeft in 1835 reeds de vrees te kennen gegeven, dat, indien eenmaal de hoven voor elke provincie mogten gevestigd zijn, het onmogelijk zou bevonden worden, ze aan de gewesten te ontnemen. Die vrees blijft thans maar al te gegrond te zijn geweest.

Wat het wenschelijke en noodzakelijke eener herziening van de Staatsregeling aangaat, daarover is hij niet de redevoers eens, die hunne stem ten voordeele daarvan hebben doen hooren. Reeds bij de begrooting van 1841 heeft hij deswege zijne meening geopenbaard. Doch hij acht het onnoodig, daarvan de verbetering van de regterlijke organisatie afhankelijk te maken. De herziening der Grondwet kan langer of korter uitblijven; daarom behoeven wij ons van eene mogelijke verbetering, die bij de hand ligt, niet te verstoren. Bij eene herziening der Grondwet zou men misschien de inkrumping van het getal hoven zelf kunnen verwerpen. Bij eene eventuele herziening van de Staatsregeling zullen er zeer teedere punten ter sprake komen, en zal men, naar hij vreest, vele provinciale belangen zien oprijzen. Wenschelijk is het alzoo, vóór dien tijd een strikelblok op te heffen, hetwelk den provincialen getal zou kunnen aanwakkeren. Met bezorgdheid ziet hij het lot dezer voordragt te gemoet. Ieder verlangt bezuiniging en vereenvoudiging. Maar telkens vereenigen zich de meest uiteenlopende minderheden, om het goede te verwerpen, zonder daarvoor iets beters in de plaats te stellen. Op die wijs zal er niets goeds verkregen worden, en zal men den goeden geest der Regering verlammen. Hij is bedacht, dat zulks vroeg of laat eene crisis zal te weeg brengen.

De heer *Luyben* acht zich verplicht te doen opmerken, dat de vorige spreker in 1835, strijdig met zijne tegenwoordige verklaring, gezegd heeft, dat, in geval de Grondwet zich tegen eene doelmatige regterlijke organisatie mogt verzetten, de Grondwet althans hieromtrent behoorde gewijzigd te worden, alvorens men een onherroepelijken stap zou doen.

De heer *van Nes* zegt, dat hij wel in het algemeen het gevoelen der afdeeling destijds had omhelsd, maar dat hij de kracht van alle door haar gebezigde woorden niet behoefde te beamen. Het kan bij hem wel niet opkomen, de regterlijke organisatie voor onherroepelijk te verklaren. Alleen de Grondwet is onherroepelijk, zoo lang zij door de grondwetgeving niet veranderd is.

De heer *van Golstein* herinnert aan de vroegere stemmingen der vergadering nopens het hoofdbeginsel ten deze. De schalkist zal weinig of geene vruchten van de voorgestelde bezuiniging hebben. Op de wijs zoo als dit voorstel gedaan is, bevreemdt het hem niet, dat er een kreet van misnoegen en van wantrouwen uit verschillende gewesten is opgegaan. Hij houdt dit voorstel voor ondoeltreffend. Hij wil zich de gevolgen van eene verwerping echter niet ontfangen. De strijd tusschen de Vertegenwoordigers en de Regering is tot volheid gekomen zijn. De Regering heeft, bij de voordragt nopens de regeling van 's Rijks onverschuldigde schuld, dat dit het eenige middel was, hetwelk de Regering had om te redden. Dat middel werd door de Staten-Generaal verworpen. Thans doet de Regering een ander, en doet het op den weg van de onverschuldigde schuld, die zij op het oog heeft. Mogt ook dit ontwerp vallen, dan zal het kennelijk worden, dat de overeenstemming tusschen de Regering en de Vertegenwoordiging, die voor het welzijn des lands gevorderd wordt, eene onmogelijkheid geworden is. Is dat dan de uitkomst eener constitutionele regering, wordt alzo hare werking onmogelijk gemaakt, dan is het de vraag, wat moet er bij dien strijd van gevoelen gedaan worden? Er blijft geen ander middel over, dan dat de Regering hare onmacht erkene, en de ministers van hunne betrekkingen afzien, of dat men een beroep op de Natie doe. Maar ook dit laatste is in ons land eene onmogelijkheid; want de Regering staat tegen eene onontkoombare Kamer over. Die erkenning is het, zegt de spreker, welke ik van U Edel Mogenden verlang. Het constitutionele stelsel, dat hier te lande bestaat, is eene onmogelijkheid geworden. De tijd is daar, om tot eene herziening der Grondwet over te gaan. Reeds eenmaal heb ik het U Edel Mogenden te kennen gegeven, dat men aan den stroom geen wederstand meer zal kunnen bieden. Thans zal ik er bijvoegen, dat wij ons wachten moeten, door den stroom niet te worden verzwolgen.

De heer *van Rosenthal* zou gaarne tot eene verandering van Grondwet medewerken, doch vindt hierin, naar zetter bevestiging, een onoverkomelijk bezwaar. Hij wordt in zijne meening deswege bevestigd door het gezag van *Kemper*. Het is hem leed, omdat hij gaarne het doel huldigt van den Minister, die de voordragt heeft gedaan. Hij vleit zich, dat, bij eene herziening der Grondwet, waartoe de drang der omstandigheden leiden zal, art. 180 derzelve uit het Staatsverdrag verdwijnen zal, en dat er alzo nader op dit belangrijk onderwerp teruggekeerd zal worden.

De heer *Romme* acht het ontwerp grondwettig en als geschikt om eene niet onaanzienlijke besparing daer te stellen. Hij is geen onbepaald goedkeurder van de handelingen der Regering, maar zijne onpartijdigheid eischt te erkennen, dat haar dikwerf de pas tot ver-

beteringen wordt afgesneden. Hij acht zich verplicht het tegenwoordig voorstel te ondersteunen.

De heer van Dam van Isselt meent, dat een afgevaardigde uit Zuid-holland, wiens naam geacht en geëerbiedigd wordt, woorden heeft doen hooren, die het voorzigtiger ware geweest, op de aangeduide wijs niet uit te spreken. Hij had namelijk gezegd, dat er zich veel stemmen verhieven, om tegen eene vermindering der bezoldigingen van regterlijke ambtenaren op te komen, maar dat er geene stem werd gehoord ten voordeele van dappere en kundige tolagents. Dit zou bij de behandeling van de begroting voor het departement van oorlog anders blijken. Overigens strekt het hem nog altijd tot zelfvoldoening, dat hij in 1840 tot dat kleine getal leden behoord heeft, hetwelk al de gebrekkige wetsontwerpen, tot zoogenoemde herziening der Grondwet, heeft afgekeurd. Destijds gevoelde hij het reeds ten volge dat het regeren met de bestaande Grondwet eene onmogelijkheid zou worden. Hij vreest, dat noch de Regering noch de Staten-Generaal, noch de natie, in die Grondwet redding zullen vinden; maar hij is veeleer beducht, dat zij, zonder derzelver herziening, hoogstnadeelige gevolgen zal kunnen te weeg brengen.

De heer van Nes legt zijne woorden, door den vorigen spreker bedoeld, nader uit. Hij heeft de vergadering willen waarschuwen, dat men haar het verwijt niet zou kunnen toevoegen, dat de krijgsman geene, de regterlijke magt wel eene voorspraak zou vinden. De spreker vreest, dat men bij eene nieuwe Grondwetherziening eene mindefheid zou zien, welke alles verwerp, wat Provinciaal belang zoude weêrstreven.

De heer Verwey-Mejan vindt, dat de uitzondering, in art. 180 der Grondwet toegelaten, bij deze voordragt tot regel wordt gemaakt, waarom hij er tegen is.

De heer Tromp beschouwt de voordragt mede als ongrondwettig. Hij voorziet van hare aanneming groote nadeelen.

Z. Exc. de Minister van justitie verdedigt de voordragt in eene breedvoerige rede, waarop hij hoopen nader terug te komen.

De heeren van Rechteren en Luzac beantwoorden kortelijk den Minister.

Hierna gaat men tot de stemming over. De uitslag is dat de voordragt wordt verworpen met eene meerderheid van twee en dertig tegen vier en twintig stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Cornelie, van Heloma, van Dam van Isselt, Gockinga, Michiels van Verdoynen, Huijloen, Warin, Menso, Modderman, Kniphorst, Luzac, Luyben, Mutsaers, Verwey-Mejan, van der Gronden, Smeek, Hergroen, van Goltstein, Paté, Uytwerff Starling, de Jong, van Rechteren, Anemaet, van Rosenthal, van Nagell, Eenschede, Bruce, Star Busmann, Tromp, van Heeckeren, Cost Jordens, van Panhuys en de Backer.

Koor hebben gestemd de heeren: van Hoorn, van Burgh, Ingenhousz, Rama, van Nes, van Rijkevorsel, van Rappard, Romme, van Bleywijk, Schooneveld, van Sasse van Yssel, Backer, van Hogelanden, Broutwer, Gouverneur, Hoof, van Alkemade, Cor, van Hoof, Nedebuij, den Ten, Schepers, van Haren, van Repe, laer, de Min, Druyts, en G. van der. Afwezig waren de heeren van den Bosch en Telling.

De vergadering is gescheiden tot Vrijdag, ten 1 ure.

Aan de leden van de Kamer zijn rondgedeeld eene opgave van wijzigingen in de begrotingswetten en daarbij behoorende staten van berekening, volgens welke het totaal der geraamde sommen voor de verschillende hoofdstukken wordt vermeerderd met f 193,683,34 over 1844 en met f 193,083,34 over 1845, en daardoor gebragt: over 1844 op f 70,207,166,45, in plaats van f 70,013,483,10, en over 1845 op f 69,835,704,25, in plaats van f 69,642,623,91. Sommige hoofdstukken der begroting hebben eenige vermindering ondergaan. Het vierde hoofdstuk echter, departement van justitie, wordt volgens die wijzigingen over den jaar 1844 vermeerderd met f 224,583,34 en over den jaar 1845 met f 223,983,34, en alzoo gesteld over 1844 op f 2,583,151,56 en over 1845 op f 2,593,181,56.

Bij Koninklijk besluit van den 19 dezer, is aan den heer J. W. baron Huyssen van Kattendijke, op zijn daartoe gedaan herhaald verzoek, met den 21 der thans loopende maand, eervol ontslag verleend als Minister van Buitenlandsche zaken, zijnde dezelfde tevens te rekenen van den evengemelden dag, benoemd tot Minister van Staat.

Wijders is, bij het voornoemde besluit, de Minister van Binnenlandsche zaken, de heer W. A. baron Schimmelpenninck van der Oije van de Poll, van dat zelfde tijdstip af, ad interim mede belast met de functien van Minister van Buitenlandsche zaken.

Bij Koninklijk besluit van den 9 dezer is bepaald, dat de op den 20 dezer te Antwerpen, tusschen de Nederlanden en België gesloten overeenkomst, met de daartoe behoorende bescheiden, in het Staatsblad worden geplaatst.

Ten gevolge der Koninklijke besluiten van den 15 en 18 dezer, zijn de heeren Mr. T. van Dam van Isselt, Mr. W. H. baron van der Duyn en Mr. M. G. H. Pauw, aangesteld als surnumeraire

ambtenaren of attachés bij het departement van buitenlandsche zaken, buiten bezwaar van 's Rijks schatkist.

Te Amsterdam zijn in het licht verschenen de statuten voor eene, onder directie van de heeren J. en Th. van Marselis en G. Brandligt, op te rigten Nederlandsche Walvischvischerij-Maatschappij, ten doel hebbende het redden en uitrusten van schepen ter uitoefening van de walvischvischerij in de zuidelijke zeeën, en het te gelde maken van de opbrengsten daarvan; het aankopen van goederen voor de uitreizen; vervoeren der uitgaande, alsmede het onverhoopt ledig naar huis keerende schepen; voor zoo verre later de walvischvangst in andere zeeën blijken mogt voortgeelen te kunnen opleveren, zal de maatschappij hare visscherij ook derwaarts kunnen uitstrekken. Het kapitaal wordt gesteld op f 600,000, in aandelen van f 1000 ieder; maar zoodra er 150 aandelen geplaatst zullen zijn, zal de maatschappij als geconstitueerd worden beschouwd.

Te Deventer blijft de longziekte onder het rundvee op eene geduchte wijze heerschen. In den aanvang dezer ziekte waren even over de 300 runderen op de stadswide aldaar. Van dezelve waren op den 16den dezer reeds 101 gestorven, terwijl er nog 37 zieken geteld werden. — Om den uitvoer voor te komen, werden alle op de gemelde weide loopende, beesten met een in het oog vallend teeken gebrand.

Uit Brakel in Gelderland schrijft men als eene bijzonderheid, en als een bewijs van de groote vruchtbaarheid van dezen zomer, dat onderscheidene vruchtbomen aldaar voor de tweede maal dit jaar bloesem dragen.

Van den Helder schrijft men: Op den 15den dezer is, buiten dienst gesteld Zr. Ms. fregat Rotterdam, onder bevel van den kapitein-luit. ter zee G. Willinck. Genoemde bodem is onlangs, na een vierjarig verblijf in Oost-Indië, gerepatriëerd.

Met gemeld fregat is uit Batavia aangebragt een Javaansch afgodsbeeld, voorstellende de godin Genesa, afkomstig uit de overblijfselen van eenen vervallen Hindooschen tempel in het district Malang, residentie Soerabaya. Dit beeld is voor het museum te Leiden bestemd.

Van den 23sten.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren zijn ingekomen twee adressen, als: 1°, van G. Peter, particulier en grondeigenaar te Amsterdam, noemens een door hem ontworpen finantiel plan, en 2°, van S. van Dordt Jr., die kennis geeft, dat een door hem ontworpen stoomwerfslag ter bezigtiging is gesteld. — Verzending aan de Commissie.

De Voorzitter deelt mede, dat de Commissie der Kamer, belast met het opstellen van een ontwerp van adres aan den Koning tot gelukwensching wegens de gelukkige bevaling van H. K. H. de Prinses van Oranje, een ontwerp heeft opgesteld, hetwelk gedrukt aan de leden zal worden rondgedeeld. — Wordt besloten, de beraadslagingen over dat ontwerp te houden op aanstaanden maandag. Is ingekomen eene missive van Z. Exc. den Minister van Financien, waarbij eenige wijzigingen worden medegedeeld in de ontwerpen der staatsbegroting voor 1844 en 1845, die het gevolg zijn van de stemming van den 19 dezer, en van de wijzigingen in de begroting der regterlijke magt. Wordt besloten ook deze wijzigingen te verzenden aan de Afdeelingen, die zich, na den afloop der zitting zouden bezig houden met het in overweging nemen der wijzigingen, staten en opgaven, welke in de zitting van de Kamer van Woensdag zijn ingekomen.

Voorts wordt besloten, den dag der beraadslagingen over de ontwerpen van wet, nitmakende de Staatsbegroting voor 1844 en 1845, te bepalen op aanstaanden dinsdag, des morgens ten 11 ure.

I. Bij monde van den heer Brouwer, 1°, op een adres van J. J. M. van der, leden van het algemeen ambestuur te Zevenbergen (Noord-Brabant), inlichtingen en verklarings mededeelende, betreffende de vroeger bij de Kamer ingekomen klachten van J. J. M. van der, weduwe H. Bogers, en 2°, op een adres van J. J. M. van der, eigenaars van houtzaagmolens buiten Amsterdam, tegen de voorgestelde belasting op de inkomsten. — Ter griffie.

II. Bij monde van den heer Menso, 1°, op een adres van C. van der Tuuk, te Haarlem, die zich beklaagt dat een vroeger door hem ingezonden adres, waarin eene aanklagt over schending der Grondwet geschied is, bloot ter griffie kan gedeponeerd worden, zonder uitslag van regt te doen wedervaren; en 2°, op een adres van de weduwe Sandberg en Zoon c. s., gepatenteerde kurkensnijders te Amsterdam, die verlangen dat bij het voor te stellen tarief van in- en uitvoer het regt van invoer op hun fabriekat worde gesteld op f 30 van de 100 ned. ponden. — Om van het eerstgemelde stuk te oordeelen, en de klachten van J. J. M. van der, en het adres wedergelegd ter griffie.

III. Bij monde van den heer van Panhuys, 1°, op een adres van J. Wariena, c. s., leermeesters der stads-armenscholen te Amsterdam, tegen de belasting op de inkomsten; 2°, op een stuk van D. B. Adrian, commissionair te 's Gravenhage, aandringer op verbeteringen in het wetboek van strafvordering, en 3°, op een stuk van G. Peter V. Zo., particulier te 's Gravenhage, houdende finantiële plannen, met verzoek dat dit stuk vooraf in geheim comité moge worden overwogen, alvorens het op de gewone wijze openbaar gemaakt worde. — Nederlegging ter griffie.

De zitting wordt vervolgens gescheiden tot aanstaanden maandag, des middags ten één ure.

Men verneemt, dat de moeilijkheden, welke betrekkelijk de onteigening van gronden tusschen Voorschoten en 's Gravenhage, en dienste van den spoorweg nog bestonden, att den weg geruimd

